

Návrh znaku a vlajky pro obec Mírkov

(okres Domažlice)

Při tvorbě návrhu komunálních symbolů (znaku a vlajky) vycházím především ze dvou patrociniálních skutečností a hlavních geografických reálií (včetně přání a výběru) obce.

Úvodem jen upozorňuji a vysvětluji, že dle heraldických pravidel se v každém znaku používají a popisují tzv. tinktury, tj. kovy (zlato a stříbro, zobrazované v praxi žlutě a bíle) a barvy (červená, modrá, zelená, černá), výjimečně (odůvodněně) i tzv. přirozená barva (např. hnědá u kmene stromu, nebo srsti některých zvířat apod.). Přičemž platí poměrně striktní podmínka o (kontrastním a střídavém) kladení „kovů na barvy“, nebo „barev na kovy“ (čili kovových figur do barev štítu a naopak barevných figur do kovů štítu).

Heraldické figury dělíme na tzv. heroldské (tj. geometrické, pole štítu členící) a obecné (tj. všeobecně známé), vždy ale náležitě (pouze dvourozměrně) stylizované. Stranově (vpravo, vlevo) se znak odborně blasonuje (tj. terminologicky přesně slovně popisuje) z pohledu štítonoše (jeho pravé ruky), nikoliv pozorovatele, proto (zdánlivě) obráceně, samozřejmě není-li osově souměrný, jako v případě Mírkova.

Kresba znaku i vlajky se může v průběhu času (desetiletí i staletí) měnit a mírně autorsky odlišovat (nejde o logotyp či chráněný průmyslový vzor a značku), ale právě popisem v dekretu předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky závazně definovaná podstata zůstává (všechny uvedené tinktury a figury v dané kompozici štítu znaku a listu vlajky či praporu) a musí být takto přesně a důsledně vždy (nyní i v budoucnu) dodržena.

Ikonografický význam navrženého obecního znaku Mírkova je následující: Heroldská figura zeleného sedmivrší ve zlatém (tj. žlutém) štítě jasně symbolizuje zdejší přírodní park Sedmihoří s nejvyššími vrcholy Racovský vrch, Chlum, Křakovský vrch atd., pod nimiž obec leží.

Zelená je barvou naděje (tj. venkova, lesů, luk a polí, zemědělství, ale i přírody, obnovy a rekreace), zvláště pak ve spojení se zlatou (žlutou barvou kvetoucích luk a polí).

Heroldská figura stříbrného (tj. bílého) vlnitého břevna (tj. vodorovného vlnitého pruhu) evokuje všechny četné vodní toky a rybníky v katastru obce.

Obecná figura červené knížecí čepice s hermelínovým lemem (nad sedmivrším) je klasickým a dobře známým atributem nejenom knížete sv. Václava (českého vévody a našeho hlavního národního patrona), ale i sv. Víta. Těmto světcům jsou zasvěceny hodnotné kostely sv. Václava v Křakově (části Mírkova) a sv. Víta v Mírkově.

Blason (čili odborný heraldický slovní popis, podle kterého je každý zkušený heraldik schopný znak správně nakreslit, aniž by nutně musel vidět prvotní předlohu) proto může znít takto:

Ve zlatém štítě nad zeleným sedmivrším se stříbrným vlnitým břevnem knížecí čepice.

Návrh (na stožár stoupající) obecní vlajky nebo praporu (pevně spojovaného s žerdí) opakuje všechny výše popsané tinktury (i figuru knížecí čepice) jejich převedením ze (svislého) štítu znaku do (vodorovně) obdélníkového listu vlajky (praporu) o stranovém poměru šířky k délce 2:3 (závazně daném státní vlajkou České republiky).

Přičemž vlajkový list tvoří čtyři vodorovné pruhy, žlutý s knížecí čepicí v žerd'ové části, zelený, bílý a zelený, v poměru 3:1:1:1.

V případě popisu vlajky (praporu) se ale, na rozdíl od blasonu znaku, nikdy nemluví o zlaté a stříbrné tinktuře kovu, tak jako na hmotově pevném štítě, ale vždy žluté a bílé barvě (vlající) tkaniny a tak se i vyrábí.